

O budíku Zvonimírovi (scénář)

Podle stejnojmenného pohádkového příběhu Tomáše Kučery scénář napsala Lucie Hašková.

Postavy:

Budíky: Zvonimír, Tik a Tak, 1. a 2. budík, další budíky

Lidé: Vypravěč, pan Mudrvous

Červenou kurzívou jsou psány dodatečné poznámky T.K.

Scéna: Jeviště je rozděleno stěnou domku. Na pravé straně – postel, police na budíky, náznak okna ve stěně, knihy peřina a polštáře. Na levé straně – smetiště.

Je noc (nasvícení), v dálce je slyšet hudba.

VYPRAVĚČ: Byla taková ta modrá až světlemodrá noc. To by nebylo nic zvláštního, ale co zvláštního bylo, bylo to, že u pana Mudrvouse tikal budík. Že to není nic zvláštního? Tak to si poslechněte tohle: CRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR!!! (zvuk budíku)

MUDRVOUS: (v domku) Cuco tuto? Ehhh... tedy ééé, kolik... hmmm...? (zívne si) Co to je?! (ptá se sám sebe) Půl třetí.... Proč ten budík zvoní? Ráno je až zítra... To by nešlo! (vyhodí budík z okna ven)

ZVONIMÍR: Ou au - cink břink.

VYPRAVĚČ: A byla zase ta modrá až světlemodrá noc. Jen to tikání do ní nějak nepatřilo...

TIK: (na skládce) Ahoj! (ze tmy)

ZVONIMÍR: Ahoj! (z druhého konce)

TIK: Pan Mudrvous ti dal bezplatný kurz létání, že?

ZVONIMÍR: Hm, to dal...

TIK: Jsi celý?

ZVONIMÍR: Jsem. Akorát mám jednu rafičku kratší... (směje se svému vtipu) – Tííík, tik!

TIK: Tííík, tik, tik! (ozve se pobaveně ze tmy)

ZVONIMÍR: A ty jsi tedy kdo? Nevidím na tebe.

TIK: Aha, promiň, nevěděl jsem. (vynoří se ze tmy)

ZVONIMÍR: *(ironicky)* Ó, jaké překvapení! Také budík! Jak se jmenuješ? Já Zvonimír.

TIK: Jmenuji se Tik.

ZVONIMÍR: Aha, a nech mě hádat, tvůj bratr se jmenuje TAK, že?

TIK *(nebo TAK):* Tak. *Toto měl říkat ten jeho bratr TAK, protože to je takový ten šachový budík, který má dva ciferníky. V zásadě je to ale jedno.*

ZVONIMÍR: Další překvapení. (směje se) A co umíte, kromě létání?

TIK: Ále, hrajeme šachy. Ale pan Mudrvous ne! Vždycky prohrál, protože mu nevyšel čas. A Tak i Tik letěli.

ZVONIMÍR: Á-ha! (přikyvuje) A jsou tady ještě jiní letci? *(opět lehká ironie)*

TIK: Ano, jsou, tikají si támhle (ukáže za sebe) i s bráškou. *Tenhle bráška je vlastně to Tikovo „siamské“ dvojče – ten druhý ciferník, TAK.* Ale pšššt, spí.

- Zvonimír a Tik popojdou kousek dál, kde odpočívá několik dalších budíků; začíná se rozednívat - je ráno: CRRRRRRR! (začne se ozývat z několika stran - budíky se začnou probouzet)

BUDÍKY: Ahoj, ahoj, ahoj! (zdraví Zvonimíra)

1. BUDÍK: Nevíš, kolik je hodin?

BUDÍKY: My to víme! Tííík, tik, tik, tááák tak tak! (smějí se)

TIK: Přátelé, tak tohle je Zvonimír. I on už u Mudrvouse dosloužil.

BUDÍKY: (jeden přes druhého) Vítej letče! Vítej! Bud' vítán.

- náhle všechny budíky zesmutní

1. BUDÍK: Kdy tohle utrpení skončí?

TIK: Ano, kdy? Na skládce je nás čím dál tím víc...

2. BUDÍK: Nemůže s námi takhle Mudrvous zacházet. Vždyť máme sloužit času a ten zastavit nejde!

BUDÍKY: (nervózně potikávají) Tiky taktaktak tiky tik... (do ztracena) - hudba

VYPRAVĚČ: A Zvonimír dostal nápad... (začíná se stmívat). A opět byla taková ta modrá až světlemodrá a docela tichá noc. Nic zvláštního až na to tikání několika budíků na smetišti.

ZVONIMÍR: (stojí na krabici uprostřed smetiště) Budíci, poslyšte tato slova! (všichni ho obstoupí kolem, sepnou v jednotu svoje ručičky a naslouchají. *„V jednotu“ je myšleno to, že je půlnoc, tedy obě ručičky na dvanáctce. Je úplněk. A jak je ten Měsíc (Otík) kulatý, vypadá jako budík, ale bez rafiček - proto jej uctívají.*) Ty, jenž nepotřebuješ k měření Času rafiček!

VŠICHNI: Ó-tííík!

ZVONIMÍR: Ty, jenž máš Čas stále před očima!

VŠICHNI: Ó-tííík!

ZVONIMÍR: Ty, jenž vládneš Časnému království!

VŠICHNI: Ó-tííík!

ZVONIMÍR: Posviť naše kročeje a dej, ať tato Hodinka není naše poslední.

VŠICHNI: Ó-tííík!... (hudba)

VYPRAVĚČ: (do hudby) I pokračoval Zvonimír v této Časoslužbě ještě hodnou Chvíli, aby jejich dílo bylo dobře vykonáno. A jméno jejich krále bylo stále vyslovováno všemi neb to byl Dávný obyčej. ... Když dokonáno bylo, začalo se díti cosi podivného...

- (hudba zesiluje a hned slábne do ztracena) - je slyšet tikání budíků

- Zvonimír stojí pod oknem, občas nakoukne dovnitř; budíky postávají kolem

ZVONIMÍR: Můžeš! (zašeptá na Tika)

TIK: DRRRRRRRRRRRR!

- uvnitř něco zamručí, zaskřípe postel a z okna vyletí bota

- chvíli je ticho

ZVONIMÍR: Můžeš! (zašeptá na Taka)

TAK: CRRRRRRRRRRRR!

- uvnitř to opět zašramotí a vzduchem prosviští nočník

- je ticho

ZVONIMÍR: Můžeš! (na 1. BUDÍK)

1. BUDÍK: DRRCRRRDRRRCRRRR!

- šramot, oknem letí peřina

- je ticho

ZVONIMÍR: Můžeš! (na poslední budík)

2. BUDÍK: KRRRRRRRRRR!

- šramot, oknem letí kniha

BUDÍKY: Tíííík! Tááák. Tik tik taky tak. (tlumeně se smějí)

- postupně se smíchem unavují a pak vracejí se ke smetišti; za chůze jeden po druhém usínají - hudba, slabé tikání budíků

- svítá, hudba zeslabuje - je ráno

MUDRVOUS: (probouzí se zimou, jde si ven pro peřinu, je bosý a klopýtá; zarazí ho až tikání; vydává se za zvukem a objevuje všechny staré budíky; prohlíží si je) Vždyť to jsou mé budíky! A všechny jdou. (zkoumá jeden po druhém) Inu, (broukne si pod vousy) pojdte domů. (ukládá si spící budíky do košile a odchází domů) - hudba

- Mudrvous doma ospalé budíky pěkně vyskládá na polici, otírá jim ciferníčky a něžně k nim bručí.

MUDRVOUS: Co jste tam dělaly? Kdybyste zvonily, kdy máte, nemusely jste být celí od bláta.

BUDÍKY: (dívají se na něj zčásti vděčně, zčásti vyčítavě; všichni začínají ukřivděně tikat jeden přes druhého a chtějí Mudrvousovi vysvětlit, že zvonily správně. On si ale ničeho nevšímá.)

MUDRVOUS: (doleštil budíky) Tak a je to! (rozhlíží se kolem sebe) Jejejej... (podívá se z okna na vyházené věci) Jejejej... (kroutí hlavou a jde vše posbírat) - hudba

VYPRAVĚČ: (do hudby) A tak Zvonimír vymyslel další plán.

- Mudrvous sedí venku a listuje zaujatě knihou, kterou v noci taky vyhodil.

BUDÍCI: (z domu) CRRRRRRRRRRRRRRR!

- Mudrvous zavře knihu a hodí ji do okna (*prvně by ještě mohl nadskočit leknutím*); zvonění ale nepřestává

MUDRVOUS: Tuto tedy nechápu...? (zabručí a běží zpět do domu) - chvíli pozoruje zvonící budíky

MUDRVOUS: Aha, aha! (škrábe se ve vousech) Vždyť, vy kujóni, jdete dobře a zvoníte taky dobře a taky ve stejnou minutu! Tuto tedy...? (plácne se do čela) – ŠTRONZO, TICHŮ

VYPRAVĚČ: Pan Mudrvous pochopil, že chyba nebyla v budíkách, ale v tom, že je neuměl správně nařídit.

A byla zase taková ta modrá až světlemodrá a docela tichá noc. Nic zvláštního. (hudba, stmívá se)

ZVONIMÍR: Zítra ráno vstáváš ty. (ospale jednomu z budíků) My si pospíme. (úplná tma)

VYPRAVĚČ: Z noci se stalo ráno a do ucha pana Mudrvouse se ozvalo hladké a jemné... (pomalu se rozednívá) **BUDÍK:** Crrrrrrrrrr... (TMA)

KONEC

scénář©2003 Lucie Hašková (haskova.l@seznam.cz)

pohádkový příběh ©2003 Tomáš Kučera (tom.kucera@email.cz www.allegro.borec.cz)

Pana Mudrvouse si představuju jako takového břichatého vousatého pána s kulatým nosem. Když spí, má noční košili (jak je psáno) a na hlavě takovou tu čepici s dlouhou bambulí. Ale jak bude nakonec ztvárněn, záleží na inscenátorech.